

земедълческа тукъ колонизация не далъ добри резултати.¹⁾

Същия неуспѣхъ притърпялъ и опита за вносъ отъ италиански колони въ Гватемала. Малкото тукъ италианци сѫ употребени въ култивирането на кафе, захарната тръсть, екстракция на какао и гума.

Въ Мексико има б италиански училища; единъ комитетъ отъ института *Dante Alighieri*, и б консулски агенции. Послѣдниятъ въ Гватемала сѫ четири на брой.

Заб. Италианцитъ въ *Хондурас* сѫ минни работници, малко на брой, и съ никакво единство помежду имъ. Опититъ за изпращане емигранти въ Никарагуа не се удали; броя имъ тукъ е 700 души, а въ *Костарика* — 2000. Емигрирането на италианцитъ въ *Куба* почти се прѣкъснало слѣдъ войната — днес броятъ тамъ само 500 души, а тия въ *Доминго* — 600 — сѫ съвсѣмъ неорганизирани.

Панама и Колумбия.

Търсенето на чужди работници за работитъ на канала въ Панама е вече ограничено. Кралския комисариатъ прѣпоръжва на италианскитъ емигранти да не отиватъ вече тамъ. Същото е и за *Колумбия* поради несигурното работене и риска отъ болѣсти на каквито сѫ податливи най-вече европейцитъ. Тукъ има три италиански училища.²⁾

Екваторъ и Венецуела

(първата съ 48577 кв. км., 610000 ж. въ 1910 г., гжстота 12,
а втората: 942300 кв. км., 2661569 ж. въ 1909 г.)

Италианскитъ емигранти въ *Екваторъ* сѫ най-вече търговци. Смѣта се, че една третя отъ вноса въ републиката се дължи на италианската тамъ колония.

1) Иммиграционнитъ закони на Мексико сѫ отъ 1854, 1861, 1883 и 1908 г., а послѣденъ такъвъ на Гватемала е отъ 1909 г. 30 априлъ.

2) Послѣдниятъ наредби по иммиграцията на Колумбия сѫ отъ 1909 г., 18 ноември, декретъ № 496.